

בקשות של מעלה, בגוניה. שכל מי שמטפל בגוניה, באלו מטפל במקום עליון, ואסור להסתפל בו, שלא יעשה כן בשכינה. קשת שלמטה מהי? אותן אותן הברית שנרגשם כאדם, של מי שמטפל בו, עוזה כן לעלה.

אמר רבי יצחק, אם כך, הרי כתוב (בראשית כ) שים נא ירך פחת ירכיו, שהיה משבע אותו באות תהזה. אמר לו, הנה לא בות העולם, שאינם כשאר בני העולם. ועוד, שים נא ירך פחת ירכיו כתוב, ולא כתוב ראה פחת ירכיו. لكن אסור להסתפל בקשת סתם, כמו ששנינו.

למן, ויראו את אלהי ישראל, שהתגלתה עליהם הקשת בגוניהם היפנים מאירים, לוחמים לכל עבר, משמע שפטוב ויראו את אלהי ישראל ולא כתוב ויראו אלהי ישראל. אמר רבי יוסי, אור המנורה של השכינה, ומה הוא? אותו שנקרה נער, שמשמש את השכינה במקדש, וכן "את" דוקא.

וتحת רגליו כמעשה לבנתה הפסוף, שנרגשם בו מחת מקומו לבנה אתם מאותם לבנים שחיו בונים במצרים, ששנינו, אשר את הולידה במצרים, והיו באים את פרעה, והכנישה אותו לבנה את, ובא פס יד ואחמו אותן, ונרגם תחת רגליה השכינה, ועומד לפניו, עד שנשרף בית המקדש שלמטה, שכתווב איכה) ולא זכר הדם רגליים.

רבי חייא אמר, לבנת הפסוף - אוור הפסוף, מפתחותין הרקה חיקקים עליונים של מעלה שלוחתיים לשבעים ושנים עברים, זהו שכתווב (ישעה נ) ויסתrix בפספירים. וכעצם

בקשות דלעילא, בגונוי. דכל מאן דיסטפל בגונוי, כאילו אסתפל באתר דלעילא, ואסир לאסתפל באיה, דלא יעיביד קלנא בשכינה. קשת דלתפה מאי היא. הוהיא את קיימא, דאטרשים ביה בבר נש, דכל מאן דיסטפל ביה, עביד קלנא לעילא.

אמר רבי יצחק, אי ה כי וכתיב (בראשית כד) שים נא ירך פחת ירכיו, דהוה אומי ליה בהאי את. אמר ליה, אנח להו לאבון דעתמא, דלית איינון כשאר בני עולם. ועוד, שים נא ירך פחת ירכיו כתיב, ולא כתיב ראה פחת ירכיו, בגין לכך אסир לאסתפל באתקשת סתם, כמה דתניין.

חנא, ויראו את אלהי ישראל, דאתגליא קשת עליהו, בגונין שפירין נהירין, מלחתון לכל עיבר, משמע דכתיב, את אלהי ישראל ולא כתיב ויראו אלהי ישראל. אמר רבי יוסי, נהורא דבוצינא דשכינה. ומאי ניהו. ההוא דאקרי נער, דמשמש לשכינה, במקדש. ובגין לכך, את דיקא.

וتحת רגליו כמעשה לבנתה הפסוף, דאטרשים ביה תחות דוכתיה, חד לבינה מאינון לבניין דהוו בנין במצרים, דתניין, אתה חד אולדית במצרים, והוה אתה סרכי פרעה, ועאלת ליה חד לבינה, ואתה פס ידא ואחד ליה, ואטרשים תחות רגלווי לשכינה, וקימא קמיה, עד דאתוך ב' מקדש דלתפה, דכתיב, (אייה ב) ולא זכר הדום רגליו.

ר' חייא אמר, לבנת הפסוף: נהירותא דפסוף, קלידייטי בקנדייטי גלייפין עלאין דלעילא, דמתלהטה לשבעין ותרין עברי, חד הא הוא דכתיב, (ישעה נ) ויסתrix בפספירים. (שמות כד) וכעצם השם. מי עצם השם. אמר רבי